პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

КОМУНИСТИ— ОРГАН ЦК и ТК КП ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

გამოცემის 38-ე წელი
№88 (11394)

პარასკევი, 17 აპრილი, 1959 წ.

ფასი 20 კაპ

სახალხო განათლების მუშაკებო! აამაღლეთ ბავშვთა სწავლების ხარისხი, იბრძოლეთ ცხოვრებასთან, წარმოებასთან სკოლის მჭიდრო კავშირისათვის! აღზარდეთ მოზარდი თაობა შრომის სიყვარულისა და საბჭოთა სამშობლოსადმი, კომუნიზმის საქმისადმი ერთგულების სულისკვეთებით!

(სკკპ ცენტრალური კომიტეტის საპირველმაისო მოწოდებიდან).

სკოლა და ცხოვრება

დღეს საქართველოს სსრ მეხუთე მოწვევის უმაღლესი საბჭოს პირველი სესია განიხილავს უდიდესი სახელმწიფოებრივი და პოლიტიკური მნიშვნელობის საკითხს — „საქართველოს სს რესპუბლიკაში ცხოვრებასთან სკოლის კავშირის განმტკიცებისა და სახალხო განათლების სისტემის შემდგომი განვითარების შესახებ“ კანონის პროექტს, რომელიც გამომდინარეობს სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს 1958 წლის დეკემბრის სესიის მიერ მიღებული კანონიდან.

მოზარდი თაობის კომუნისტური აღზრდის საქმეში უდიდესი როლი ენიჭება საბჭოთა სკოლას. კომუნისტური პარტიისა და საბჭოთა მთავრობის მიერ მიღებული ღონისძიებანი ცხოვრებასთან სკოლის კავშირის განმტკიცებისა და სახალხო განათლების სისტემის შემდგომი განვითარების თაობაზე კიდევ უფრო აამაღლებენ კომუნისტური საზოგადოების შენებულ მშენებლობად ჩვენი ახალგაზრდობის სწავლასა და აღზრდას.

ამიერიდან საბჭოთა სკოლის ცხოვრებაში წითელ ზოლად იქნება გავლებული მოსწავლეთა სწავლების ნაყოფიერ შრომასთან შეერთების პრინციპი.

საქართველოს სს რესპუბლიკაში, ისევე როგორც მთელ საბჭოთა კავშირში სახალხო განათლების ფრონტზე დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის შემდეგ, ხუთწლედების მანძილზე ნამდვილი რევოლუცია მოხდა. ჩვენს დიად სოციალისტურ სამშობლოს პირველი ადგილი უჭირავს მსოფლიოში სახალხო განათლების დონის მხრივ. კანონი, რომელსაც საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს მეხუთე მოწვევის პირველი სესია მიიღებს, კიდევ უფრო აამაღლებს სკოლის როლს მოზარდი თაობის აღზრდის საქმეში, გაზრდის სახალხო განათლების დონეს რესპუბლიკაში, სასკოლო ცხოვრებას უფრო ნათლად და მტკიცედ დაუქვემდებარებს პარტიის XXI ყრილობის გადაწყვეტილებათა, დიადი შვიდწლიანი გეგმის განხორციელების ინტერესებს.

ჯერ კიდევ პარტიის XX ყრილობის შემდეგ ჩვენს რესპუბლიკაში სახალხო განათლების, სასკოლო ცხოვრების დარგში მომხდარი გაუმჯობესებანი თვალსაჩინო და მაღალი შედეგებით ხასიათდება. მრავალ საშუალო და შვიდწლიან სკოლაში შეიქმნა სახელოსნოები, საჭირო ხელსაწყოებით შეივსო არსებული სასწავლო კაბინეტები, ზოგან ასეთი კაბინეტები ახლად მოეწყო. ბევრ სკოლაში გამოიყო სასწავლო-საცდელი ნაკვეთები, რომლებიც ბავშვთა სწავლისა და ნაყოფიერი შრომის საქმეს ემსახურება. შემოღებულ იქნა ისეთი საგნების სწავლება, როგორიც არის ხელგარჯილობა, მანქანათმცოდნეობა, წარმოების საფუძვლები და სხვ. ყველა ამ საგნის სწავლება უშუალოდ დაკავშირებულია შრომის პროცესთან. მოსწავლეთა შრომითი აღზრდის საქმეში თვალსაჩინო წვლილი შეიტანეს შეუმჯა საწარმოებმა. მრავალ სკოლაში შემოღებულ იქნა საწარმოო სწავლება — მოსწავლეები ეუფლებიან ხარატის, დურგლის, ზეინკლის, ელექტრო-ზეინკლის, ტრაქტორისტის, ჩაის ტექნოლოგის, ავტომექანიკოსის, მეცხოველის, ფეიქრის და მთელ რიგ სხვა პროფესიებს. ეს მოსწავლეები საშუალო სკოლის კურსის დამთავრების ატესტატთან ერთად მიიღებენ მოწმობასაც რომელიმე სპეციალობის დაუფლების შესახებ, ცხოვრებაში გამოვლენ მომზადებულნი, პრაქტიკული შრომისათვის გაწვრთნილნი. სოფლად სკოლებში შექმნილმა მოსწავლეთა საწარმოო ბრიგადებმა მარტო შარშან ზაფხულში ასეულ ათასობით შრომადღე გამოიმუშავეს, შექმნეს მატერიალური დოვლათი. წელს თბილისის მე-10, მე-12, მე-14 საშუალო სკოლების მე-9 კლასების მოსწავლე ვაჟები კიროვის სახელობის ჩარხსამშენებლო ქარხანას მიემაგრნენ ზეინკლისა და ხარატის სპეციალობათა ასათვისებლად, ხოლო იმავე სკოლების მოსწავლე გოგონები — № 7 სამკერვალო ფაბრიკას ტანსაცმლის გამოჭრისა და შეკერვის შესასწავლად. ყველაფერმა ამან აამაღლა მოსწავლეთა აკადემიური წარმატება, შეგნება, დისციპლინა.

ცხოვრებასთან სკოლის კავშირის განმტკიცების მხრივ დღემდე წარმოებული მუშაობა პირველი ნაბიჯია. გრანდიოზული სამუშაოები ამ მხრივ ჯერ კიდევ წინ არის, და სწორედ კანონი, რომელსაც ამ დღეებში სესია მიიღებს და დაამტკიცებს, სახალხო განათლების ორგანოებს მისცემს გეზს, რომლითაც უნდა წარიმართოს მთელი სასკოლო მუშაობა. 1959-60 სასწავლო წლიდან დაიწყება რესპუბლიკაში სკოლის გარდაქმნა და დამთავრება 3-5 წლის განმავლობაში. ამასთან მტკიცედ იქნება გათვალისწინებული ადგილობრივი თავისებურებანი. ცხოვრებასთან სკოლის კავშირის განმტკიცება არა თუ არ ასუსტებს, არამედ კიდევ უფრო აღრმავებს მოსწავლეთა, უმაღლესი სასწავლებლების სტუდენტთა თეორიულ ცოდნას.

ამჟამად არსებული შვიდწლიანი სკოლები და საშუალო სკოლების I-VII კლასები სამი-ხუთი წლის განმავლობაში რვაწლიან ზოგადსაგანმანათლებლო შრომითს პოლიტექნიკურ სკოლებად გადაკეთდება. რვაწლიანი სკოლა როგორც ახალი ტიპის სკოლა, ბევრად უფრო მეტ ცოდნას და პრაქტიკული შრომის ჩვევებს მისცემს მოსწავლეს. რვაწლიანი სკოლის კურსდამთავრებულს შრომის ფერხულში ჩაბმასთან ერთად საშუალება ეძლევა განაგრძოს სწავლა მუშა ახალგაზრდობის და სოფლის ახალგაზრდობის საღამოს (ცვლების) საშუალო ზოგადსაგანმანათლებო სკოლებში, საშუალო ზოგადსაგანმანათლებლო შრომითს პოლიტექნიკურ სკოლებში საწარმოო სწავლებით, ტექნიკუმებსა და სხვა სპეციალურ სასწავლებლებში. ამ სკოლების ქსელი მნიშვნელოვნად გაფართოვდება, მათში მოსწავლეთა კონტინგენტი თვალსაჩინოდ გაიზრდება. გაიზრდება აგრეთვე სკოლა-ინტერნატების ქსელი იმ მოსწავლეთათვის, რომლებიც სკოლიდან დაშორებით ცხოვრობენ, შემდგომ განვითარდება საშუალო (11-წლიანი) ზოგადსაგანმანათლებლო პოლიტექნიკური სკოლები იმ ბავშვებისათვის, რომლებიც გამოიჩენენ განსაკუთრებულ ნიჭს მუსიკისადმი, ქორეოგრაფიისა და სახვითი ხელოვნებისადმი.

ახალი სასწავლო გეგმები და პროგრამები უზრუნველყოფენ ახალგაზრდობას მეცნიერებათა საფუძვლების სისტემატიზებული ცოდნით, განამტკიცებენ მათს კავშირს პრაქტიკასთან, გამოუმუშავებენ მათ შრომითი საქმიანობის ჩვევებს.

ახალი სასწავლო გეგმებითა და პროგრამებით სწავლას დაიწყებენ მომავალი სასწავლო წლიდან I-V კლასები, რითაც საფუძველი ჩაეყრება შვიდწლიანი სკოლების (საშუალო სკოლების I-VII კლასების) გარდაქმნას რვაწლიან ზოგადსაგანმანათლებლო შრომითს პოლიტექნიკურ სკოლებად. რვაწლიანი სკოლა-ინტერნატების ქსელი იმ მოსწავლეთათვის, რომლებიც სკოლიდან დაშორებით ცხოვრობენ, შემდგომ განვითარდება საშუალო (11-წლიანი) ზოგადსაგანმანათლებლო პოლიტექნიკური სკოლები იმ ბავშვებისათვის, რომლებიც გამოიჩენენ განსაკუთრებულ ნიჭს მუსიკისადმი, ქორეოგრაფიისა და სახვითი ხელოვნებისადმი.

ახალი სასწავლო გეგმები და პროგრამები უზრუნველყოფენ ახალგაზრდობას მეცნიერებათა საფუძვლების სისტემატიზებული ცოდნით, განამტკიცებენ მათს კავშირს პრაქტიკასთან, გამოუმუშავებენ მათ შრომითი საქმიანობის ჩვევებს.

ახალი სასწავლო გეგმებითა და პროგრამებით სწავლას დაიწყებენ მომავალი სასწავლო წლიდან I-V კლასები, რითაც საფუძველი ჩაეყრება შვიდწლიანი სკოლების (საშუალო სკოლების I-VII კლასების) გარდაქმნას რვაწლიან ზოგადსაგანმანათლებლო შრომითს პოლიტექნიკურ სკოლებად

შრომაში იწრთობიან, ვაჟკაცდებიან

წარმოებასთან, ცხოვრებასთან სკოლის მჭიდრო კავშირი

ცხოვრების ფერხულში

ზუგდიდის რაიონის სოფელ რუხის საშუალო სკოლაში 1956 წლიდან შემოღებულია საწარმოო სწავლება მეცხოველეობაში. ეს სავსებით სწორი ნაბიჯი იყო, ვინაიდან რუხის კოლმეურნეობაში (თავმჯდომარე ორგზის სოციალისტური შრომის გმირი ა. როგავა) მეცხოველეობის განვითარებას განსაკუთრებული ყურადღება ექცევა. ეს კი ჩვენს სკოლაში საწარმოო სწავლებისათვის ხელსაყრელ პირობას ქმნის.

მაგრამ საქმე მარტო საწარმოო ბაზა როდია. არა გვყავდა მეცხოველეობის დარგის სპეციალისტები. დახმარებისათვის მივმართეთ რაისაბჭოს აღმასკომის სოფლის მეურნეობის ინსპექციას, და საქმეც მოგვარდა. მასწავლებლებად გამოყოფილ იქნენ რაიონის მთავარი ზოოტექნიკოსი დ. ჭითანავა და უფროსი ზოოტექნიკოსი ა. შავლაყაძე.

ფერმებში საწარმოო სწავლებას გადის მე-8-9-10 კლასების 75 მოსწავლე. მეცადინეობა წარმოებს კვირაში სამჯერ სასწავლო პროგრამის შესაბამისად. მოსწავლეები უზრუნველყოფილი არიან სპეციალისტებით, გათბობითა და განათებით. მეცადინეობა ეწყობა სპეციალურად გამოყოფილ ოთახებში, რომლებშიც გამოფენილია მდიდარი ლიტერატურა მეცხოველეობაში, კედლებზე გაკრულია ლოზუნგები, პლაკატები, დიაგრამები, ნახაზები, თვალსაჩინოების სხვა საშუალებანი.

დიდია მოსწავლეთა წვლილი კოლმეურნეობის მეცხოველეობის აღმავლობაში. ფერმის მუშაკები ერთსულოვნად აცხადებენ, რომ სწორედ მოსწავლეთა რგოლების ენერგიული მუშაობით გახდა შესაძლებელი სამუშაოთა მექანიზაციის სრულად გამოყენება, პიროტყვის მოვლა-კვების ფვალსაზრისოდ გაუმჯობესება, რამაც უზრუნველყო 1958 წლისათვის თვითეულ სთურაქე ძროხაზე 2812 ლიტრი რძის მიღება.

ამ საქმეში განსაკუთრებით ისახელეს თავი მოსწავლეებმა კ. გილენძემ, ნ. ზაქარაიამ, ი. თოდუამ, ი. ოყუჯავამ. მოსწავლეებს მდღვარ გამოცდილებას უზიარებენ ფერმის სახელგანთქმული მეწველადები თინიკო და მარგო თოდუები, თამარ გედენიძე.

გარდა მეძროხეობის ფერმისა, მოსწავლეების რგოლები აგრეთვე მიმაგრებული არიან მეღორეობის, მეკურდღლეობისა და მეფრინველეობის ფერმებში.

მეცხოველეობაში მოსწავლეთა საწარმოო შრომის ორგანიზაციის საქმეში მნიშვნელოვან როლს ასრულებს სასოფლო კედლის გაზეთი, რომელშიც სისტემატურად შეიქებება სოციალისტური შეჯიბრებით ნაკისრ ვალდებულებათა შესრულების მიმდინარეობა, მოწინავეთა მუშაობის გამოცდილება. წელს მე-10 კლასების მოსწავლეები სიმწიფის ატესტატთან ერთად უმცროსი ზოოტექნიკოსის წოდებასაც მიიღებენ.

ი. შრიდია,
რუხის საშუალო სკოლის დირექტორი.

სამაგალითო გოგონა

შესანდეთ ამ გოგონას. მას ნათელა ჰქვია, გვარად ზუმბეაა. ამბროლაურის რაიონში, სოფელ წესში დაიბადა და გაიზარდა.

ახლა ის მხოლოდ 18 წლისაა, მაგრამ მის საქმეებზე ლაპარაკობენ არა მარტო მშობლიურ სოფელში, არამედ მთელ რაიონში.

რით მიიპყრო მან ყურადღება?

ნათელა ზუბოვამ შარშან ოქროს მედლით დაამთავრა ამბროლაურის პირველი საშუალო სკოლა. მას გზა გაეხსნა ქ.ქონდა ჩვენი ქვეყნის ყველა უმაღლესი სასწავლებლისაკენ. მაგრამ პატრიოტმა კომკავშირელმა გზობლიურ კოლმეურნეობაში დარჩენა არჩია. კოლმეურნეობის გამგეობამ იგი გასული წლის 30 სექტემბრიდან მეღორეობის ფერმაში გაგზავნა სამუშაოდ. მოსულიდან 10 დღეა ღორი ჩაიბარეს.

ამ დღიდან მოყოლებული ნათელა მუდამ ფერმაშია. დიდი მზრუნველობით უვლის პირტკუს. ცხოველებმაც კარგად შეიშინეს მოვლა, გასუქდნენ, გაიზარდნენ. უკანასკნელი შვიდი თვის განმავლობაში ყველა ღორმა მოიგო გოგონა. თავისი მუშაობის მოკლე პერიოდში ახალგაზრდა მეღორემ 105 გოჯი გაზარდა. შარშან 123 შრომადღე გამოიმუშავა. მიმდინარე წლის პირველ კვარტალში კი — 105 შრომადღე. მეღორეობის განვითარების საქმეში წარმატების მოპოვებისათვის, ნამატის მთლიანად შენარჩუნებისათვის ენერგიული გოგონა არაერთხელ იქნა დაჯილდოებული.

ახალგაზრდა ენთუზიასტმა კარგად იცის, რომ სამშობლო მოითხოვს მეტ ხორცს, მეტ დოვლათს. ამის მიღწევა კი მხოლოდ ცოდნით, მეცნიერების დაუფლებით შეიძლება. ამიტომ ნათელა ზუბოვა მონდომებით ეწაფება სასოფლო-სამეურნეო ლიტერატურას. უკვე გადაიკითხა ისეთი ბროშურები, როგორიცაა: „ღორის ინფექციური დავადება და მასთან ბრძოლა“, „მეღორეობის განვითარება ხორცის წარმოების გადიდების აუცილებელი პირობაა“, „მეცხოველეობის პროდუქციის წარმოების გადიდების გზები“.

ენერგიული გოგონა ყოველდღიურად იღრმავებს ზოგადსაგანმანათლებლო ცოდნას. გადაწყვიტილი აქვს წელს სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტის დაუსწრებელ განყოფილებაზე შეიდეს და შრომასთან ერთად ისწავლოს.

ვ. ცირეკიძე.

ელმავალი ჯართისაგან

ნამდვილი გაზაფხული იდგა იმ დღეს თბილისის ელმავალშენებლო ქარხნის ეზოში. ქარხნის მოწინავე ადამიანებს, ქართული მარკის ელმავლის მშენებლებს, გვერდს უმშენებდნენ წითელყელსახვიეიანი გოგონები ბიჭუნები.

წითელი ალმები, ყვავილების თაიგულები. ბაბრყინებული სახეები... სახეიმო განწყობილება სუფევდა. ლიანაგზე იდგა ელმავალი წარწერით — „ამერიკა-კასიის პიონერი“.

ეს ელმავალი სულ ახლახან დაიბარა ამერიკა-კასიის რკინიგზის პიონერების მიერ შეგროვილი რამდენიმე ასეული ტონა ჯართისაგან.

— ვინ გაბრის წითელ ლენტს? ვინ ჭაიყვანს ელმავალს? — ფიქრობდა თვითეული მოსწავლე. დადგა ნანატრი წუთიც და თბილისის რკინიგზის მე-3 საშუალო სკოლის VII კლასის ფრიადოსანმა მოსწავლემ იამზი სხორტლაძემ გაჭრა ლენტი და ელმავალს გასაღები მიაწოდა მემანქანეს. იქვხა ტაშმა. ელმავალი დაიძრა. ნორჩების სიხარულს საზღვარი არ ჰქონდა. განსაკუთრებით თბილისის რკინიგზის მე-3 საშუალო სკოლის მოსწავლეებს ჰქონდათ სამაყო. მათ ყველაზე მეტი ჯართი შეაგროვეს — 29 ტონა.

გაკვეთილების დამთავრების შემდეგ მოსწავლე ვაჟები საწარმოო პრაქტიკას გადიან რკინიგზის ელექტრიფიკატორ ქარხანაში. ასეთივეებენ საამქროებს, ოსტატების დახმარებით მუშაობენ დეტალებს.

ვაჟებს არც გოგონები ჩამორჩებიან. რკინიგზის სადგურში ყოველდღიურად 23 მოსწავლე იძენს შრომითს ჩვეულებს. სადგურის უნობათა ბიუროში, რადიოცენტრში, ვაგონების თათბირებში გადიან პრაქტიკას; განსაკუთრებული სიამაყით და მონდომებით მუშაობენ გოგონები დიდთა და ბავშვთა ოთახში. სწავლის ფრიადოსნები ლია ხიტარიძე, ანა ზვიადაძე, ლია ნიკორაძე ჯერ მოამზადებენ სათვის მუდამ იმ სახორციელებენ მეზობართა მადლობას.

შრომითი ჩვეულები თვით სკოლაშიც ინერგება. სახელისო ოთახი სადგურული სახელოსნოში შრომის ნამდვილი ზეიმია.

ამას წინათ სკოლამ აქტიური მონაწილეობა მიიღო „თბილისის ზღვის“ ნაპირების გამწვანებაში. აქ უკვე დარგეს 100 ძირი ჭერმანი. ამჟამად კი თბილისის განათლების განყოფილების № 1 ბაღშია გამაჯანსაღებელი სახლისა და რკინიგზის მე-3 სამაგშო ბაღის ეზოებს ამწვანებენ.

იქიან შრომის ფასი რკინიგზის მე-3 სკოლის მოსწავლეებმა.

ვ. ინასარიძე.

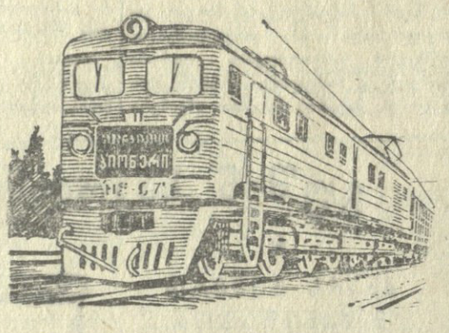

ჩვენი ქარხანა და სკოლა

სწორედ საწარმოში, კოლმეურნეობაში უნდა შეიძინოს მოსწავლე ახალგაზრდობამ შრომითი ჩვევები. ამ მხრივ პირველი სერიოზული ნაბიჯი იქნა გადადგმული ჩვენთან, თბილისის კიროვის სახელობის ჩარხსაშენებლო ქარხანაში.

უკანასკნელ დროს უფრო მტკიცე კავშირი დამყარდა ჩვენს ქარხანასა და სკოლებს შორის. სასწავლებლებთან ახლო ურთიერთობა ქარხანას წინათაც ჰქონდა, მაგრამ ჩვენი კოლექტივის მუშაობა ამ მხრივ იმით ამოიწურებოდა, რომ შეფობას ვუწევდით სკოლებს, ვეხმარებოდით კაბინეტების, ლაბორატორიების, სასწავლო სახელოსნოების მოწყობაში, მოსწავლეები ექსკურსიებზე მოდიოდნენ ჩვენთან და სხვ. ახლა კი ისინი უკვე საწარმოში მოდიან არა როგორც ექსკურსანტები, არამედ როგორც ჩვენი საქმის მოწაფილენი. მუშების გვერდით დგებიან ჩარხებთან, ეუფლებიან მანქანებს, სწავლობენ შრომას.

ამჟამად ქარხანაში მუშაობს და საწარმოო სწავლებას გადის მე-10, მე-12 და მე-14 სკოლების IX კლასების 74 მოსწავლე ვაჟი.

მოსწავლეთა საწარმოო სწავლება ჩვენთან დაიწყო მიმდინარე წლის იანვრიდან. დირექციამ იზრუნა შეექმნა ახალგაზრდობისათვის შრომისა და სწავლის პირობები. საამქროში, სადაც ისინი მიმაგრეს სამუშაოდ, დაიდგა ახალი მანქანები და მოწყობილობა, მოსწავლეებს დაუნიშნეს ინჟინერ-ტექნოლოგი ტ. ჩხობაძე. თეორიული მეცადინეობა ეწყობა დღეგამოშვებით ორ-ორი საათით, აქ მოსწავლეები სწავლობენ ნახაზების შედგენას და მათს წაკითხვას, ეცნობიან ჩარხების კინემატიკურ სქემებს.

როგორც პრაქტიკამ დაგვანახვა, სკოლის მოსწავლეთა საწარმოო სწავლება სასარგებლო საქმეა. ახალგაზრდებს ქარხანაში მუშაობა სრულიად არ უშლით ხელს სწავლაში, პირიქით, შრომაში ყალიბდება, მტკიცდება მათი ხასიათი, ისინი იზრდებიან შრომისადმი სიყვარულისა და პატივისცემის სულისკვეთებით.

რა თქმა უნდა, როგორც ყოველ ახალ საქმეში, გზადაგზა გვხვდება დაბრკოლებები. ამასთან დაკავშირებით გვინდა წამოვაყენოთ რამდენიმე წინადადება, რომელთა განხორციელება, ჩვენი აზრით, სასარგებლო იქნება.

ამჟამად ახალგაზრდები ერთ კვირას სწავლობენ, ერთ კვირას ქარხანაში დადიან. უფრო მიზანშეწონილი იქნება მოსწავლეები ქარხანაში მოდიოდნენ დღეგამოშვებით, ე. ი. კვირაში სამი დღე სკოლაში იმეცადინონ და სამი დღე ქარხანაში იმუშაონ.

საჭიროა ქარხანაში ცალკე გამოიყოს საამქრო, სადაც მოსწავლეებს საშუალება ექნებათ სამუშაოებში ხელმძღვანელობენ გამოცდილი ინჟინერები, ქარხნის მთავარი კონსტრუქტორის კაბინეტში მოადგილე პ. ახუხაძე და ინჟინერ-ტექნოლოგი ტ. ჩხობაძე. თეორიული მეცადინეობა ეწყობა დღეგამოშვებით ორ-ორი საათით, აქ მოსწავლეები სწავლობენ ნახაზების შედგენას და მათს წაკითხვას, ეცნობიან ჩარხების კინემატიკურ სქემებს.

ე. ვაჩეიშვილი,
პ. ტყეშელაძე,
მოსწავლეთა საწარმოო სწავლების ოსტატები.

გავვარვარებულ ქურასთან

ნარკვევი

ორთქლის უროსთან ამ პატარა ბიჭის შეგმა, როგორც მე. მაგრამ ტექნიკას თურმე ადამიანის აღზრდა და მოყვანილობა კი არ განსაზღვრავს, არამედ სწავლა, ცოდნა, რომლითაც გურამს თავისუფლად შეუძლია დაიკვეხნოს.

გურამ ჭიქავამ, ახალგაზრდა მჭედელმა, უკვე ისე გაითქვა სახელი, როგორც მისმა ოსტატებმა, მათ შორის გამოცდილმა და სახელმოხვეჭილმა მჭედელმა კონსტანტინე ილურიძემ.

დღენიადაგ უკვირდებოდა გურამი ილურიძის ოსტატობას, მის აზრიან შრომას, მის მიზერა-მოხერას და ნელებთან დამოკიდებულებას და მასში თანდათან იწაფებოდა შეგირდი, იწრთობოდა ოსტატი, გროვდებოდა წყურვილი მჭედლის საამაყო პროფესიის საიდუმლოების ამოცნობისა. და როცა ამ საიდუმლოებას დაეუფლა გურამი, მიხვდა, რომ საქმე ღონეროზმხარებეჭიანი და გრძელკლავებიანია. მისი ზორბა ტანი ანთებულ ჭურასთან მოლიანად ფარავს.

ჭურას უკან, საბერველთან სანღომიანი სახის მოხუცი იღგას. მოხუცს გამეჩხერებული წვერი თეთრად უჭაღაღებს, სახე მოლიანად დანაოჭებული აქვს, ოდესღაც ჯიღა თვალები ახლა სულ დაპატარავებია, სადღაც სიორმეში წასულა. მოხუცს, რომელსაც შალის დაგლეჯილი ჩოხა აცვია, გამხდარი, წვრილ, წვრილი ძარღვებით სულ მთლად დაჭისერილი მკლავები საბერვლისათვის შემოეწვდინა და ისე ირწევა მთელი ტანით, რომ გოგონებათ გარშემოს წელი ხო.

სკოლიდან წამოსულ სოფლის ბიჭები სამჭედლოს წინ შეიდექით. გაციებულ ვუშზერთ კაპა ტონს. ბაბუა ონისიმე ვაჟს. მჭიოელი ზურგით დგას, ჩვენ ვერ გვხედავს. ეს მდგომარეობით კაცი სცემს ოა სცემს უროს და რკინას ხაოცარი გრიალი გაჰქვს.

ეს იყო წინათ.

სწორედ ბიძია კაპიტონი მომაგონდა ახლა, თბილისის სტალინის სახელობის ორთქლმავალ-ვაგონშემკეთებელი ქარხნის სამჭედლო საამქროში რომ შევდგი ფეხი.

მაგრამ სადღაა ახლა იმ ტანადობის მჭედელი? ალერ, ერთტონიან ორთქლის უროსთან სულ პატარა ტანის კაცი ჩაცუცქულა, მარწუხში გახურებული რკინა მოუკეცია, ჰოპ, ჰოპო იძახის და თვითეულ ხის დაჭიდილზე ჩაწნავს ხის სიტყვა თითქოს ესმისო, ორთქლის ურო სცემს და სცემს რკინას.

მის დანახვაზე ბიძია კაპიტონი წარმომიდგა თვალწინ. რა ზორბა ტანის კაცია კაპიტონი! სად ის და სად ეს კაჟანდარა. ჩია ტანის მჭედელი? სად ის სოფლის პატარა ჭურა და სად ქარხნის ეს ვეებერთელა ჭურა? მაშინ ჩემთვის რომ ვინმე ეთქვა, ეს ახალგაზრდა ბიჭი მჭედელია, როგორ დაეჯერებდი? ასე მეგონა. მჭედელი უთუოდ კაპიტონივით გოლიათური შეხედულების და მისებრ ლომისებური ღონის კაცი უნდა ყოფილიყო, თორემ რკინას როგორ გამოჭედდა?

აგერ ახლა ამ უზარმაზარ ჭურასთან სულ პატარა ტანის კაცი დგას, მერე რა მოდენა რკინას ჩაჰჭიდებია!

ვფიქრობ, რამდენი ჯურამ ჭიქავა გამოიჭრება-მეთქი კაპიტონში! ვფიქრობ და ამ ფიქრებში მკაფიოდ მესმის გურამის ჰოპ, ჰოპ. მის დაძახილზე უროს გააქვს დგანდგარი, ცვივა ცეცხლმოყიდებული ნაპერწკლები.

გავა ასეთ გრიალსა და ხმაურში შეიძლება რაიმეზე ფიქრი? მე კი მაინც ბიძია კაპიტონზე ვფიქრობ, კაპიტონი ახლო კოლმეურნეობის მჭედელია, სიბერეს რა ვუთხრა, თორემ განა გურამივით არ იბრძოლებდა კომუნისტური შრომის ბრიგადის სპეციო წოდების მოსაპოვებლად?

გურამს რომ ვუყურებ, ასე მგონია თითქოს ჩემთან ერთად კაპიტონიც იყოს და მასაც ისე უკვირდეს ვეებერთელა რიდი იყო, არამედ ტექნიკა და ლითონის იმგვარად დამორჩილება, როგორადაც, ვთქვათ, ელები იმორჩილებს ძნელად გასატეხ ყამირს. გურამი იმასაც მიხვდა, რომ კაცს თუ თავისი წყლობა არ უყვარს, იმე ფუჭია მისი შრომა.

რაკი თავისი თავი დაჯერკა ამაში, მერე მისთვის ყველაფერს ათვისება და ადმორჩილება ადვილი გახდა, რაკი გული დაიყოლია ნება-ნებაც, ახლა ყველაფერი იოლად გოეჩვენა. გულსაკრავ ფართოდ გაღებ თავის პროფესიას.

ხესაც კი თავისი ბიოგრაფია აქვსო, გაუგონია გურამს. ამ დაზეებს, ამ ანთებულ ჭურებს, ამ საამქროს და ამ ქარხანას ხომ აქვთ და აქვთ თავისი ბიოგრაფია!

გურამსაც, ამ ჩია ტანის, მკაფიო გამომეტყველების ახალგაზრდას, თავისი ბიოგრაფია აქვს. მერე, რა ვუყოთ, რომ პატარაა ეს ბიოგრაფია?..

დაიბადა სოფელ ვანაში. ორი წლისას დედა მოუკვდა. თხუთმეტ წლამდე ბებია ზრდიდა სოფლად. ყანას თოხნიდა, ვანს სწლავდა, საქონელს ბალახებდა. ოთხ კლასი დაამთავრა. შემდეგ ბიძამ ბორჯომში წაიყვანა და სახელოსნო სასწავლებელში მისცა. იქიდან ამ სახელოვან ქარხანაში მოხვდა, ქარხნიდან ჯარში გაიწვიეს. სამი წელი იქ დაჰყო. ისევ ამ საამქროს დაუბრუნდა. გამოცდილმა მუშამა მას მჭედლის ხელობა შეასწავლეს. ახლა დამოუკიდებელი მჭედელია, კომუნისტური შრომის წოდების მოპოვებისათვის მებრძოლი ბრიგადის ხელმძღვანელია, საშუალო სკოლას ამთავრებს, უმაღლესში შესვლაზე ოცნებობს, შვიდწლიანი გეგმის ორნახევარ წელიწადში განადდება აცისრა.

ეს არის და ეს. მეტი არაფერი!

ცხადია, პატარა ბიოგრაფიაა, მაგრამ ამ ბიოგრაფიის ყოველი წამი შრომით, გარჯით და საქმისადმი დიდი სიყვარულით არის გამსჭვალული.

ეს არის და ეს, მეტი არაფერი!

ყველაზე ენიშვნელოვან დღედ თავის შრომითს ცხოვრებაში გურამ ჭიქავა იმ დღეს თვლის, როდესაც მის საამქროში კომუნისტური შრომის ბრიგადა შეიქმნა.

განა ხუმრობა საქმეა შვიდწლედი ხუთ წელიწადში შესასრულებ, უოველთვიური საწარმოო დავალება ორასი პროცენტით გაანაღდონ, ცვლის ყოველდღიური დავალება შვიდ საათში მოითავონ, თვითღირებულება ოცდახუთმეტი პროცენტით შეამცირონ, დამატებით თითო პროფესია ითვისონ, ყველამ საშუალო სკოლა დაამთავროს და დაუსწრებლად უმაღლესი განათლება მიიღონ.

ასეთია მათი ვალდებულებები.

ჰო და ამისათვის იბრძვის ახლა გურამ ჭიქავა თავისი ბრიგადით.

მერე განა ბარაქიანი არ არის მისი შრომის შედეგი? ბრიგადამ ნაკისრი ვალდებულებები პირველ კვარტალში გადაჭარბებით გაანაღდა. პირადად მან სამასორმოცდაათი პროცენტით შეასრულა სამი თვის გეგმა.

რით აღწევს გურამი ასეთ წარმატებებს?

აი აქ, ამ საქმეში გამოადგა მას ძველი მუშაობა და მათ შორის საქართველოს უმაღლესი საბჭოს დეპუტატის კონსტანტინე ილურიძის დიდი გამოცდილება. გურამი ილურიძისებურად წინასწარ ეცნობა დასამუშავებელი დეტალების ნახაზებსა და ესკიზებს. იძირაგებს ამისათვის შესაფერ ტვინრებს და იარაღმოწყობილობას. წინადღით აწყობს ჭურაში დეტალისათვის საჭირო მახალას, რომელიც საუზმემდე ჰყოფნის. შესვენებისას კიდევ ახალს ჩაამუშობს, რაც საღამომდე ჰყოფნის. ყურადღებით სწავლობს ლითონის ტექნოლოგიას, იცის, დეტალს რომელი მხრიდან დაკრას ორთქლის ურო და რომელი მხრიდან არა. მისი ერთი რაციონალიზატორული წინადადება უკვე მიიღო ქარხნის ტექნიკურმა საბჭომ.

ორი თვეა, რაც გურამ ჭიქავა ახალგაზროელ ბრიგადას ხელმძღვანელობს. სავსებით ახალი პერიოდი დაიწყო მის შრომით ცხოვრებაში, ახალი საზრუნავი გაუჩნდა მას. იქ მუშობს ორმოცაძეც უნდა მიხედოს. ორმოცაძემ. ამ ოცდასამი წლის ჭაბუკმა, მეორე პროფესიაც აითვისა, ქანჩების კეთება შეისწავლა. გახედავს თუ არა ამ მაღალ-მაღალ, მკვრცხლ და მუდამ მოძრავ ახალგაზრდას, ოორამს ხალისი ემატება. გამარჯვების რწმენა გულში უფრო ღრმავდება, აქეთ გაორება დვალს უნდა შიავლოს თვალი. გურგი ლითონსაჭრელ ჩარხზე მუშაობს. მან მეორე პროფესია — „აირმჭრელობა“ აითვისა. იქით შაიგის, მუსიკას და აქეთ კიდევ პალენინს უნდა მიაწოდინოს თვალი ხმა.

ჩვენი რესპუბლიკის რკინიგზის დეპოებს გარდა სად არ მიაქვთ გურამის ნაბეჭდ დეტალები — ერივანში, ბაქოში, როსტოვში ოა ჩრდილოეთ კავკასიის მთელი რიგი ქალაქების დეპოებში.

ამ გურამი ანთებულ ჭურასთან ტრიალებს, ორთქლის ერთტონიანი ურო სცემს და სცემს. ჰოპ, ჰოპ, იძახის ოფლში ბაღვრული გურამი.

შეხედავ, რა ღონეებად და სწრაფად ისვრის გურამი გაჭედილ დეტალებს შორს როგორ ერთ წამში გამოაქვს ჭურიდან ახალი დეტალი და რა სწრაფად აქცევს მას მარწუხებში.

ვუყურებ ამ კაჟანდარა ახალგაზრდის ბაჟიტულ ბრძოლას გავარვარებულ რკინასთან და ვფიქრობ: ნეტავ კაპიტონი ბედავდეს ახლა გურამ ჭიქავას! რას იტყოდა ბიძია კაპიტონი, სოფლის ძველი შეიდელი, უკვე სამოცდაათ წლის მიღწეული კაცი?

ვფიქრობ კაპიტონზე და თვალწინ მიდგას ანთებულ ჭურასთან მარადდ მოშავე გურამი. გული სიამაყის გრძნობით მიესება, რომ მისი სახით ჩვენს ახალგაზრდობას სანაქებო წარმომადგენელი ჰყავს, ხოლო ოლნ სახელობის ქარხანას საუკეთესო მჭედელი, რომელიც შვიდწლიან გეგმას ორნახევარ წელიწადში შეასრულებს.

ჰოპ, ჰოპ, იძახის გურამი და ორთქლის ურო სცემს და სცემს გრდემლზე.

მჭედელი! როგორ ზარივით ჟღერს ეს რვალვით გაუტეხელი სიტყვა! მასში რაღაც ლითონისებრ სიმტკიცეს ვგრძნობ და გულში ვიმეორებ, მჭედელი, მჭედელი-მეთქი!

სიმონ ღვერავა.

სურათზე: გურამ ჭიქავა.

ვ. ი. ლენინის ადრინდელი შრომების გავრცელება საქართველოში

ვ. ესაიაშვილი

საქართველოში ვ. ი. ლენინის ნაშრომების შემოტანასა და გავრცელებას უდიდესი მნიშვნელობა ჰქონდა მარქსიზმის პროპაგანდისა და საერთოდ საქართველოს სოციალ-დემოკრატიული ორგანიზაციების მთელი იდეური და პრაქტიკულ-პოლიტიკური მოღვაწეობისათვის.

ვ. ი. ლენინის გენიალური ნაშრომები, ისევე როგორც მთლიანად რუსეთისათვის, საქართველოს სოციალ-დემოკრატიული ორგანიზაციებისთვისაც წარმოადგენდნენ არა მარტო თეორიულ-მეცნიერულ საგანძურს, არამედ მათი ყოველდღიური რევოლუციური საქმიანობის პრაქტიკულ სახელმძღვანელოს. აქედან აშკარაა, თუ რა დიდ ინტერესს წარმოადგენს საკითხი — როდის დაიწყო ვ. ი ლენინის ნაშრომების გავრცელება საქართველოში.

სპეციალური შესწავლის საფუძველზე დადგენილად უნდა ჩაითვალოს, რომ ვ. ი. ლენინის ნაშრომების შემოტანა და გავრცელება საქართველოში იწყება უკვე გასული საუკუნის 90-იანი წლების მეორე ნახევრიდან. ეს უდავოა, მაგრამ საინტერესო იყო გამორკვეულიყო, ვ. ი. ლენინის სახელდობრ რომელი ნაშრომი როდის იქნა შემოტანილი საქართველოში და რა გამოხმაურება ჰპოვა მან საქართველოს პრესაში.

გამორკვია, რომ საქართველოში ყველაზე ადრე შემოსული უნდა იყოს ვ. ი. ლენინის ბროშურა „განმარტება კანონისა ჯარიმების შესახებ“, სტატია „ფრიდრიხ ენგელსი“ და პროკლამაცია „ტორნტონის ფაბრიკის მუშებსა და მუშა-ქალებს“.

ვ. ი. ლენინის დასახელებული ბროშურა დაიბეჭდა 1895 წლის დეკემბერში და იგი საერთოდ შეიძლებოდა გავრცელებულიყო 1896 წლის დამდეგს. არსებობს მასალები, რომლებიც გვიჩვენებენ, რომ ჯანდაბერიამ ეს ბროშურა საქართველოში აღმოაჩინა 1897 წელს, სოციალ-დემოკრატი მუშების გაჩხრეკის დროს. მაგრამ სხვა გარემოებანი და არაპირდაპირი მასალები გვაფიქრებინებენ, რომ ვ. ი. ლენინის ეს ბროშურა, რომელიც თავიდანვე უაღრესად პოპულარული გახდა და ფართოდ გავრცელდა მთელ რუსეთში, ცნობილი უნდა იყოს საქართველოში ჯერ კიდევ 1896 წლიდან.

ვ. ი. ლენინის სტატია-ნეკროლოგი „ფრიდრიხ ენგელსი“ დაიწერა 1895 წელს და ხელმოუწერლად გამოქვეყნდა 1896 წელს კრებულ „რაბოტნიკის“ № 1-2-ში. ამავე კრებულში გამოქვეყნდა ვ. ი. ლენინის პროკლამაცია „ტორნტონის ფაბრიკის მუშებსა და მუშა-ქალებს“. ეს კრებული დაარსდა ვ. ი. ლენინის უშუალო მონაწილეობით და მას საზღვარგარეთ სცემდა „რუს სოციალ-დემოკრატთა კავშირი“. კრებულა დიდი პოპულარობით სარგებლობდა საერთოდ სოციალ-დემოკრატიულ ორგანიზაციებში და იგი გვრცელდებოდა საქართველოშიც. საგულისხმოა, რომ ამ კრებულის იმავე № 1-2-ში მოთავსებულია მასალები საქართველოს ცხოვრებიდან. ეს ფაქტი თავისთავად მიუთითებს იმაზე, რომ ამ კრებულის რედაქციასთან კავშირი ჰქონიათ საქართველოს მოღვაწეებს.

უტყუარი დოკუმენტებია იმის შესახებ, რომ ვ. ი. ლენინის დიდი ნაშრომი „ნაროდნიკობის ეკონომიური შინაარსი და მისი კრიტიკა ბ-ნ სტრუვეს წიგნში“, რომელიც 1895 წელს გამოიცა, მაგრამ ცენზურის მიერ მისი დაკავების გამო მხოლოდ 1896 წელს გავრცელდა, საქართველოს სოციალ-დემოკრატიულ ორგანიზაციებში ცნობილი გახდა 1897 წლიდან. როგორც ცნობილია, კ. ტულინის (ლენინის) ეს ნაშრომი 1898 წელს წაიკითხა ი. ბ. სტალინმა და მისი ავტორის შესახებ განაცხადა: „რაღაც არ უნდა დაჯდეს უნდა ვხახო იგი“.

უფრო გვიან შემოტანილად ჩანს ვ. ი. ლენინის ნაშრომი „რანი არიან „ხალხის მეგობრები“ და როგორ ომობენ ისინი სოციალ-დემოკრატების წინააღმდეგ“. არსებული მასალების მიხედვით საქართველოში ეს ნაშრომი 1898 წლამდე არა ჩანს, რაც ნაკლებ დასაჯერებელია, მაგრამ ჯერჯერობით სხვა სარწმუნო მასალა არ მოიძებნა. თუმცა მხედველობაშია მისაღები ის ფაქტი, რომ ლენინის ამ ნაშრომის ცალკეული ნაწილები იბეჭდებოდა არალეგალურად, ჰექტოგრაფიული წესით, ზოგი 100, ზოგიც 50 ცალის რაოდენობით. ამ დროს საქართველოში სოციალ-დემოკრატიული ორგანიზაციები მხოლოდ იქმნებოდნენ, მათ ჯერ კიდევ არ ჰქონდათ მჭიდრო და სისტემატური კავშირი პეტერბურგის ორგანიზაციებთან. ამ გარემოებისა და ნაშრომის ტირაჟის მეტისმეტი სიმცირის გამო უნდა ვიფიქროთ, რომ საქართველოში მისი მაშინვე გავრცელება ძნელი იქნებოდა.

საქართველოს პრესაში ვ. ი. ლენინის ნაშრომი პირველად მოხსენებულია 1897 წლის მაისში. თბილისში გამომავალ გაზეთ „ნოვოე ობოზრენიეს“ 1897 წლის 16 მაისის ნომერში მოთავსებული იყო განცხადება ლეგალური მარქსისტების ჟურნალ „ნოვოე სლოვოს“ მარტ-აპრილის ნომრის გამოსვლის შესახებ და ჩამოთვლილი იყო მასში მოთავსებული სტატიები. ამ სტატიებს შორის ნათქვამია: „ეკონომიური რომანტიზმის დახასიათებისათვის“ ხელმოწერით „კ. ტ-ნი“, ეს მაშინ ვ. ი. ლენინის ფსევდონიმი იყო. აღნიშნული სტატია ვ. ი. ლენინმა ციმბირიდან გამოუგზავნა დასახელებულ ჟურნალს და მის ოთხ ნომერში გაგრძელებით იბეჭდებოდა. „ნოვოე ობოზრენიეში“ გამოქვეყნებულია ცნობები სტატიის ამ გაგრძელებათა შესახებაც.

როგორც ამ, ისე სხვა მასალებითაც აშკარა გახდა, რომ ვ. ი. ლენინის სტატია „ეკონომიური რომანტიზმის დახასიათებისათვის“ საქართველოს სოციალ-დემოკრატიულ ორგანიზაციებში ცნობილი იყო 1897 წელს.

1899 წლიდან ვ. ი. ლენინის ნაშრომებზე მითითება საქართველოს პრესაში ხშირად გვხვდება. ამავე დროს იწყება ვ. ი. ლენინის ნაშრომებზე რეცენზიებისა და ბიბლიოგრაფიული წერილების ბეჭდვა.

1899 წლის 27 მაისს გაზეთ „ნოვოე ობოზრენიეში“ მოთავსებულია წერილი „საყურადღებო შენიშვნები“, რომელიც ეხება სოფლად კაპიტალიზმის განვითარების საკითხებს. სტატიის ავტორი ჩამოთვლის მის მიერ განსახილველ საკითხებზე არსებულ ლიტერატურას და მათ შორის ასახელებს ვ. ი. ლენინის სტატიას „საბატონო მეურნეობის გამოდევნა კაპიტალისტური მეურნეობის მიერ რუსეთის თანამედროვე მიწათმოქმედებაში“. ეს სტატია წარმოადგენდა ვ. ი. ლენინის დიდი ნაშრომის „კაპიტალიზმის განვითარება რუსეთში“ მესამე თავის პირველ ექვს პარაგრაფს. იგი თავდაპირველად დაიბეჭდა სტატიის სახით ჟურნალ „ნაჩალოში“ 1899 წლის მარტში. სავსებით აშკარაა, რომ საქართველოში ვ. ი. ლენინის ეს ნაშრომი გაუცნობიათ „ნაჩალოში“ დაბეჭდილი სტატიის სახით. სხვაგვარად წარმოუდგენელია, რადგან ეს სტატია ლენინის ნაშრომში „კაპიტალიზმის განვითარება რუსეთში“, როგორც ითქვა, შეადგენს წიგნის მესამე თავის ექვს პარაგრაფს და თვითეულ ამ პარაგრაფს თავისი, სხვაგვარი დასათაურება აქვს.

1898 წლის ოქტომბერში „ვლადიმერ ილინის“ ხელმოწერით გამოიცა ვ. ი. ლენინის შრომების კრებული საერთო სათაურით „ეკონომიური ეტიუდები და სტატიები“, რომელშიც მოთავსებული იყო შემდეგი შრომები და სტატიები: „ეკონომიური რომანტიზმის დახასიათებისათვის“, „შინამრეწველობის აღწერა პერმის გუბერნიაში 1894-95 წელს და „შინამრეწველობის“ ზოგადი საკითხები“. „ნაროდნიკული პროექტერობის მარგალიტები“, „რა მემკვიდრეობაზე ვამბობთ უარს?“ და „ჩვენი საფაბრიკო-საქარხნო სტატისტიკის საკითხისათვის“. ყველა ეს შრომები, გარდა ერთისა — „ეკონომიური რომანტიზმის დახასიათებისათვის“, საერთოდ პირველად დაიბეჭდა დასახელებულ კრებულში. მაშასადამე, მათი გაცნობა შეიძლებოდა მხოლოდ აღნიშნული კრებულის საშუალებით.

ვ. ი. ლენინის სტატიების ამ კრებულს იმდენად დიდი ინტერესი გამოუწვევია საქართველოში, რომ მის შესახებ ბიბლიოგრაფიული ხასიათის სტატი

იზრდება, ჰყვავის, მშვენდება...

უთუოდ დაკვირვებიხართ: დედა პირშოს დღედაღამ თავს ეკლება, სიარულს აჩვევს, ჩაცმა-დახურვას ასწავლის, ჯერ საბავშვო ბაღში მიჰყავს, მერე სკოლისაკენ მიაცილებს. წლებიც წლებს მისდევენ, და უცებ... სადღაა ბავშვი, შვილი დაკაცებულა, ულვაშები დაუმშვენებია, მხარ-ბეჭი გაუშლია. დედას კი უკვირს — ამხელა დედაკაცი თუ გამოვზარდე, აქამდე როგორ ვერ მივხვდი, აკი ყოველდღე თვალით ვხოვდიო?!

ჩვენს დროში ასე ემართება ადამიანს: ან თვითონ აწყობ ავტრაზე, ან ქუჩაში გამოდიხარ და ხედავ — წუხელ აქაოჟ ქოხმახები აუღიათ და მოზრდილი ნაკეთები შემოუღობავთ, დღეს ავტომანქანები გრუხუნებენ და ცვლენტს, კირს, საშენ მასალებს ეზიდებიან. ხვალ ბულდოზერით მიწას ბდღვნიან და შენობას საძირკველს უყრიან. ზეკ კოკორა ამწეებით სართული სართულზე ახვიათ და უცებ... უყურებთ და გიკვირთ: თვალდახელშუა როგორ აიგება ამ სიმაღლე სახლები, სახურავს რომ აჰხედო, ქუდი გადმოგვარდება.

დიახ, გიკვირს, თუმცა ყველაფერი ეს შენს თვალწინ ხდება. თანდათანობით შენდება. და შვენიერდება ქვა-ტალი, ქუჩა, უბანი, დღითიდღე იცვლის სახეს მთელი ქალაქი!

მაგრამ გაკვირვება მაშინ იკითხე, ხეთ ან ათ წელიწადს სადმე შორს რომ დაჰყო და შენი ქალაქი მერე მოინახულო, ვერც კი იცნობ.

დღეს ვერ იცნობ ბათუმსაც, თუ უკანასკნელ წლებში აქ არ გიცხოვრია ან ხშირ-ხშირად არ მოგინახულებია.

რამდენიმე მრავალსართულიანმა სახლმა უკვე დაამშვენა ქალაქი, კიდევ რამდენია ხარაჩოებში და შენდება! მერე იცით, რა ლამაზია მარად მშვენე მცენარეებში ჩადგმული თეთრი სახლები ურიგოდლო, ღიკვარდისვანი ცისა და მდორედ გაწოლილი ღუჯი ზღვის ფონზე?! თვალს ვერ მოაშორებ, ნამდვილი წალკოტია.

ეს წალკოტი კი საბჭოთა ხელისუფლების პირშოა. აბა მანამდე რა იყო ბათუმი — ფარდალალა ქოხმახებიანი, დაჭაობებული, ჩაბნელებული, ატალახებული სოფელი. ყველას შეუძლია ჯინჭარაძის კუჭაზე მუზეუმში შეიაროს და თავისი თვალით ნახოს მაშინდელი ბათუმის ჩანახატები კი არა, ნამდვილი ფოტოსურათები. ნახოს და შეადაროს. რევოლუციამდელი ბათუმი და დღევანდელი ბათუმი თითქოს ორი სხვადასხვა ქალაქია — ერთმანეთისაგან ისე განსხვავდებიან, როგორც დღე და ღამე, ცა და მიწა.

ახალგაზრდები კი, ალბათ, ორი-სამი ათეული წლის შემდეგ ჩვენს ნაამბობსაც ორაზროვანი ღიმილით შეხვდებიან: ისე სწრაფად მიდის წინ მეცნიერება და ტექნიკა, ისე სწრაფად იცვლის სახეს ქალაქი და სოფელი, რომ, ოღონდ მშვიდობა იყოს, და დღევანდელი უახლესი მიღწევა მაშინდელი განსაცვიფრებელი მიღწევის მხოლოდ „პაპა“ იქნება. საპლანეტოშორისო ნავსონის ხანაში ბულდოზერით ან სამოთხ დაზვაზე შრომით ვიღას გააკვირვებ!

ახალ შვიდწლედში კიდევ უფრო გაიზრდება, აშენდება და დამშვენდება ბათუმიც — შავი ზღვისპირის ეს ნამდვილი თვალმარგალიტი.

დღეს ბათუმი — საბჭოთა საქართველოს ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი სამრეწველო ცენტრი — ქვეყანას აძლევს ისეთ პროდუქციას, რომელიც ადრე საერთოდ არ იწარმოებოდა. ბათუმში აიგება და ამუშავდება სამი ახალი ელექტროტექნიკური ქარხანა. მათ შენებლობა უკვე დაიწყო. პირველ პროდუქციას ისინი წელსვე მოგვცემენ.

მნიშვნელოვნად გაფართოვდება სტაროინის საბელნობის ნავთობგადასამუშავებელი ქარხანა. შარშანდელთან შედარებით იგი შვიდწლედის ბოლოსათვის ნავთობის პირველად გადამუშავებას ორმოცდაათი პროცენტით გაადიდებს;

მანქანათმშენებლობა მარკით „დამზადებულია ბათუმში“ იგზავნება არა მარტო ჩვენი თვალწუწდენი ქვეყნის მრავალი ქალაქის სამრეწველო საწარმოებში, არამედ საბჭოთა სახელმწიფოს ფარგლებს გარეთაც — დიდ ჩინეთში, კორეის სახალხო-დემოკრატიულ რესპუბლიკაში, ვიეტნამში...

ბათუმელი მუშები, ინჟინრები და ტექნიკოსები, რომლებიც სოციალისტურ შეჯიბრებაში არიან ჩაბმული მომავალ ქალაქების — კაროვაკანის, ხერსონისა და სოხუმის მრეწველობის მუშაკებთან. გაორეცებული ენერგიით შრომობენ მშობლიური პარტიის ოცდამეერთე ყრილობის ისტორიულ გადაწყვეტილებათა შესრულებისათვის, ახალი შვიდწლედის პირველი წლის დაიალებათა სასახელოდ განაღდებისათვის, არ სჯერდებიან შარშანდელ მაჩვენებლებს, შარშან კი აჭარის მრეწველობამ საწარმოო პროგრამა ვადამდე შეასრულა და სახელმწიფოს გეგმის გადამტებით მილიონობით მანეთის პროდუქცია მისცა.

კვლავ სოციალისტური შეჯიბრების ავანგარდშია სტალინის სახელობის ბათუმის ნავთობგადასამუშავებელი ქარხანა, რომლის სახელოვან კოლექტივს სჩქართველოს სახალხო მეურნეობის სანჯოს გარდამავალი წითელი დროშა და პრემია გადაეცა. მას მხარდამხარ მიჰყვებიან გემთსაშენი და მანქანათმშენებლობის ქარხნები, ნავსადგური, ტკინიგზის კვანძი, ტყავის ქარხანა, ფეხსაცმლის, სამკერვალო და თამბაქოს ფაბრიკები. აჭარის ადგილობრივი მეურნეობის სამინისტროს შრავალი საწარმო. ყველა საამქროში და ავრეგატზე, ყველა უბანზე და ცვლაში მასობრივად გაჩაღდა ბრძოლა კომუნისტური შრომის ბრიგადის სპატიო სახელის მოპოვებისათვის.

ასეა დღეს...

თვითეული ბათუმელის გულს კანონიერი სიამაყის გრძნობით ავსებს ახლო მომავლის დიდებული პერსპექტივები. თვალსაჩინოებისათვის თუნდაც რამდენიმე ციფრი დავასახელოთ:

მრეწველობის საერთო პროდუქციის გამოშვება აჭარაში შარშანდელთან შედარებით შვიდწლედის ბოლოსათვის გაიზრდება ასობით მილიონი მანეთით. ამაში, ცხადია, გადამწყვეტი ხვედრითი წონა ენენება ბათუმის სამრეწველო საწარმოთა პროდუქციას;

ბათუმში აიგება და ამუშავდება სამი ახალი ელექტროტექნიკური ქარხანა. მათი მშენებლობა უკვე დაიწყო. პირველ პროდუქციას ისინი წელსვე მოგვცემენ.

მნიშვნელოვნად გაფართოვდება სტაროინის საბელნობის ნავთობგადასამუშავებელი ქარხანა. შარშანდელთან შედარებით იგი შვიდწლედის ბოლოსათვის ნავთობის პირველად გადამუშავებას ორმოცდაათი პროცენტით გაადიდებს;

მანქანათმშენებლობა მარკით „დამზადებულია ბათუმში“ იგზავნება არა მარტო ჩვენი თვალწუწდენი ქვეყნის მრავალი ქალაქის სამრეწველო საწარმოებში, არამედ საბჭოთა სახელმწიფოს ფარგლებს გარეთაც — დიდ ჩინეთში, კორეის სახალხო-დემოკრატიულ რესპუბლიკაში, ვიეტნამში...

ბათუმელი მუშები, ინჟინრები და ტექნიკოსები, რომლებიც სოციალისტურ შეჯიბრებაში არიან ჩაბმული მომავალ ქალაქების — კაროვაკანის, ხერსონისა და სოხუმის მრეწველობის მუშაკებთან. გაორეცებული ენერგიით შრომობენ მშობლიური პარტიის ოცდამეერთე ყრილობის ისტორიულ გადაწყვეტილებათა შესრულებისათვის, ახალი შვიდწლედის პირველი წლის დაიალებათა სასახელოდ განაღდებისათვის, არ სჯერდებიან შარშანდელ მაჩვენებლებს, შარშან კი აჭარის მრეწველობამ საწარმოო პროგრამა ვადამდე შეასრულა და სახელმწიფოს გეგმის გადამტებით მილიონობით მანეთის პროდუქცია მისცა.

კვლავ სოციალისტური შეჯიბრების ავანგარდშია სტალინის სახელობის ბათუმის ნავთობგადასამუშავებელი ქარხანა, რომლის სახელოვან კოლექტივს სჩქართველოს სახალხო მეურნეობის სანჯოს გარდამავალი წითელი დროშა და პრემია გადაეცა. მას მხარდამხარ მიჰყვებიან გემთსაშენი და მანქანათმშენებლობის ქარხნები, ნავსადგური, ტკინიგზის კვანძი, ტყავის ქარხანა, ფეხსაცმლის, სამკერვალო და თამბაქოს ფაბრიკები. აჭარის ადგილობრივი მეურნეობის სამინისტროს შრავალი საწარმო. ყველა საამქროში და ავრეგატზე, ყველა უბანზე და ცვლაში მასობრივად გაჩაღდა ბრძოლა კომუნისტური შრომის ბრიგადის სპატიო სახელის მოპოვებისათვის.

ასეა დღეს...

თვითეული ბათუმელის გულს კანონიერი სიამაყის გრძნობით ავსებს ახლო მომავლის დიდებული პერსპექტივები. თვალსაჩინოებისათვის თუნდაც რამდენიმე ციფრი დავასახელოთ:

მრეწველობის საერთო პროდუქციის გამოშვება აჭარაში შარშანდელთან შედარებით შვიდწლედის ბოლოსათვის გაიზრდება ასობით მილიონი მანეთით. ამაში, ცხადია, გადამწყვეტი ხვედრითი წონა ენენება ბათუმის სამრეწველო საწარმოთა პროდუქციას;

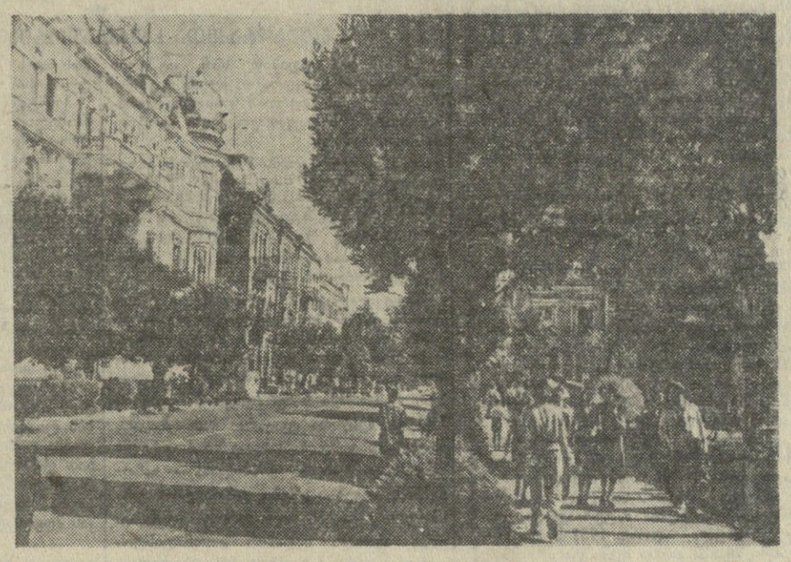

ბათუმი. ვ. ი. ლენინის სახელობის ქუჩა.
ფოტო ი. დვალისა. (საქდესის ფოტოქრონიკა).

ბათუმის მარკით

ვეებერთელა ხის ყუთებზე მკაფიოდ ჩანს წარწერა „ტირანა“.

— ეს ჩვენი ალბანელი მეგობრებისათვის არის, — ამბობენ ბათუმის მანქანათმშენებელი ქარხნის მუშაკები.

ყუთებში ჩალაგებულია სტერილიზატორები ალბანეთის საკონსერვო მრეწველობის საწარმოებისათვის. ბათუმის მანქანათმშენებელი ქარხნის მარკიანი მანქანები შეიძლება ვნახოთ სახალხო დემოკრატიის ქვეყნების კვების მრეწველობის ბევრ საწარმოში. ახლა ქარხნის საამქროებში ალბანეთის კვების მრეწველობის ერთ-ერთი საწარმოსათვის მზადდება წვენსაწური მანქანა.

გადამწყვეტი ეტაპი

მელორი სტურუა

მრავალი საუკუნის წინათ ქალაქ ელეაში — ბერძენთა კოლონიაში სამხრეთ იტალიის ნაპირებზე ცხოვრობდა და შემოქმედებას ეწეოდა ანტიკური სამყაროს ერთ-ერთი გამოჩენილი ფილოსოფოსი ზენონი. ეს ბრძენი ცდილობდა დაემტკიცებინა, რომ მოძრაობა არ არსებობს, რომ მოძრაობა — ჯრძნობითი მცდარობაა. ისტორიამ შეინმომავლობისათვის შემოინახა ზენონის მსჯელობა მოძრაობის შესახებ — განთქმული პარადოქსები, რაც ბერძნულად ნიშნავს ჯომოსავლის უჭონლობას, ჩიხს, დაუძლეველ სიძნელეს.

ერთ-ერთ პარადოქსს ეწოდება „აქილევსი და კუ“. მისი შინაარსი ასეთია. ფეხმარდი აქილევსი კუს უკან არის. სანამ ის, გაირბენდეს მანძილს, რომელიც მათ ერთმანეთს აშორებს, ამტკიცებს ზენონი, კუ რამდენიმე წაიწევს წინ. სანამ აქილევსი ამ ახალ მანძილს გაირბენდეს, კუ კვლავ რამდენადმე წაიწევს წინ, და ასე უსასრულოდ. თუმცა მანძილი სულ უფრო შემცირდება, მაგრამ მთლიანად არ მოისპობა და, დასკვნის ზენონი, აქილევსი ვერანაირად და ვერასოდეს ვერ დაეწევა კუს.

უნებურად გახსენდება ელეელი ბრძნის ეს პარადოქსი, როცა თვალს ადევნებ იმას, თუ ჩვენს დროში დიპლომიანი ვაშინგტონელი ბრძნები როგორ ცდილობენ დაამტკიცონ, რომ სოციალიზმის სამყარო ვერასოდეს ვერ დაეწევა კაპიტალიზმის სამყაროს, რომ ფეხმარდი ბაჭოთა ქალეკესი მარად და ამოდ იქნება ამერიკის კუს დევნაში.

ზენონი რომ ცდებოდა, ეს გასაგები და მისტაეებელია. იმ დროს, როცა იგი თავის პარადოქსს თხზავდა, არ ყოფილა არც კოსმოსური რაკეტები, არც შეფარდებითობის თეორია, არც გიგანტური ფაბრიკ-ქარხნები — სინქროფაზოტრონები, არც კომუნისტური შრომის ბრიგადები. პარადოქსის თანამედროვე ვაშინგტონელ მთხზველთა ცდომილებაც გასაგებია, მაგრამ სულაც არ არის მისატევებელი. იგი გასაგებია, რამდენადაც ასახავს გამოსავლის არარსებობას, ჩიხს, რომელშიც მოემწყვდა კაპიტალიზმის სამყარო. იგი გასაგებია, რამდენადაც ნაკარნახევია იმ ბომალდის კაპიტანების სოციალური დაკვეთით, რომელიც იძირება, მაგრამ იგი მოუტევებელია, რადგან შეგნებულად ამახინჯებს ჭეშმარიტებას, შეგნებულად შეჰყავს შეცდომაში ცალკულ ადამიანებიც და ადამიანთა მთელ სახოგადოებაც, თავს ახვევს მათ ტყმპებს ნაცვლად აქილევსის ტემპებისა, ამტკიცებს პირველთა პრიორიტეტს მეორეთა წინაშე, მარადიულ და ურყევ პრიორიტეტს.

მოხუცი ზენონის დროს საეჭვოა რომ ყოფილიყო ასეთი ხუტყვა — კიბერნეტიკა. ზენონის ვაშინგტონელ მიმდევრებს კი თავიანთ განკარგულებაში აქვთ გიგანტური გამომთვლელი სასწაულებრივი მანქანები, რომლებსაც რამდენიმე წამში შეუძლიათ მოახდინონ ათასობით ყოველგვარი მათემატიკური ოპერაცია.

აღარც ამ ბატონებმა და ხთხოვონ ჭკვიან მანქანებს მოახდინონ მათთვის შემდეგი არართული ოპერაცია: საბჭოთა კავშირის სახალხო მეურნეობის განვითარების შვიდწლიანი გეგმა, რომელიც სკკპ XXI ყრილობამ მიიღო, სხვას სამრეწველო პროდუქციის საშუალო წლიურ მატებას 8,6 პროცენტის ოდენობით. სამრეწველო წარმოება არც ამერიკის შეერთებულ შტატებში დგას ერთ ადგილზე, თუმცა ნელი ტემპებით მოძრაობს. უკანასკნელი წლების სტატისტიკურ მონაცემებზე დაყრდნობით შეიძლება ვივარაუდოთ, რომ უახლოეს პერიოდში სამრეწველო წარმოება ოკეანეს გაღმა ყოველწლიურად დაახლოებით ორი პროცენტით გაიზრდება. თუ გავითვალისწინებთ, რომ ახლა ჩვენ ამერიკას წინ ვუსწრებთ სამრეწველო პროდუქციის მთელი რიგი უმნიშვნელოვანესი სახეების წლიური მატების აბსოლუტური ოდენობის მხრივაც, გამოდის, რომ საბჭოთა აქილევსი ამერიკის კუზე ოთხჯერ უფრო სწრაფად მიაბიჯებს.

და აი, თუ ჩვენს ანგარიშს დავამყარებთ არა ვაშინგტონელი ბრძნების პროპაგანდისტულ პარიებზე, არამედ ციფრებსა და ფაქტებზე, აღმოჩნდება, რომ ბუთი წლის შემდეგ, ან იქნებ უფრო ადრეც, შვიდწლიანი გეგმის შესრულების შემდეგ საბჭოთა კავშირი დაეწევა და გაუსწრებს შეერთებულ შტატებს, გამოვა პირველ ადგილზე მსოფლიოში როგორც წარმოების აბსოლუტური მოცულობის მხრივ, ისე ერთ სულ მოსახლეზე პროდუქციის წარმოების მხრივ. ეს იქნება სოციალიზმის მსოფლიო-ისტორიული გამარჯვება კაპიტალიზმთან მშვიდობიან შეჯიბრებაში საერთაშორისო ასპარეზზე.

ჯერ კიდევ მაშინ, როცა რუსეთი ბურჟუაში იყო გახვეული და მას მხოლოდ ლენინის გენია და ხალხის მასების რევოლუციური ენთუზიაზმი აშუქებდა, როცა საბჭოების ახალგაზრდა რესპუბლიკა იგერიებდა თოთხმეტი იმპერიალისტური სახელმწიფოს მძაფრ შემოტევას, რომლებსაც შეტევითი კავშირი ჰქონდათ დადებული შიმშილთან და სიცივესთან, ნგრევასთან და სიღატაკესთან, ჯერ კიდევ მაშინ, როცა სათბობის ერთადერთი სახე იყო ისტორიის სუნთქვა და მომავლის რწმენა, კომუნისტების პარტიამ მტკიცედ იცოდა, რომ გარდუვალად დადგება კაპიტალიზმთან გადამწყვეტი ეკონომიური შეჯიბრების ეტაპი, და სოციალიზმი გამოაჩენს მთელ თავის ძალას.

ასეთი ეტაპის დადგომა გარდუვალი იყო, როგორც ღამის შემდეგ დღის, ხოლო ზამთრის შემდეგ გაზაფხულის დადგომა. და იგი დადგა. ეს მთელ მსოფლიოს აქცნო საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის, მომავლის პარტიის XXI ყრილობამ, რომელმაც მიიღო გრანდიოზული პროგრამა კომუნიზმის გაშლილი მშენებლობისა ჩვენი პლანეტის ერთ მეექვსედ ნაწილზე.

ფრიად საგულისხმოა, რომ დასავლეთი სამყარო ერთბაშად მიხვდა, რომ საქმე ეხება სწორედ გადამწყვეტ ეტაპს. „საბჭოთა ხელისუფლების არსებობის ბანძილზე, — წერს ბერძნული გაზეთი „ელევთერია“, — პირველად წესდება კომუნიზმის მატერიალურ-ტექნიკური ბაზის შექმნის გადამწყვეტი ჯაღი, ესე იგი კომუნისტური სისტემის მშენებლობის დამთავრების გადამწყვეტი ეტაპი“. ბელგიის გაზეთი „სუარიც“ ხაზგასმით აღნიშნავს, რომ „პირველად არის ზუსტად განსაზღვრული კაპიტალიზმზე სოციალიზმის ეკონომიური გამარჯვების თარიღი, როცა საბჭოთა კავშირი გაუსწრებს ამერიკის შეერთებულ შტატებს ერთ სულ მოსახლეზე პროდუქციის წარმოების მხრივ და ენენება მოსახლეობის ცხოვრების ყველაზე მაღალი დონე მსოფლიოში. ეს 1970 წლამდე მოხდება“.

ჩინურმა ყურნალმა „ხუნციმ“, რაც „წითელ დროშას“ ნიშნავს, სკკპ XXI ყრილობას „კომუნიზმისათვის ლაშქრობის დაწყების სიგნალი“ უწოდა. ეს სიგნალი მთელ მსოფლიოში ამაყად გაისმა მოსკოვიდან, კრემლის დიდი სასახლის მაღალი ტრიბუნიდან. ამ სიგნალით მარქსიზმ-ლენინიზმის დიადი და ყოვლისმძლე დროშის ქვეშ ეკრიბებიან კომუნიზმის მშენებლობა აურაცხელი არმიები, პოპეროსის ეპოქის გმირ აქილევსზე უფრო ძლიერნი და ფეხმარდნი. წარმატებით გადაწყვიტეს რა თავიანთ სასარგებლოდ საკითხი „ვინ-ვის?“ თავიანთი ქვეყნის საზღვრებში, ამჟამად ეს არმიები შეუდგნენ ამავე საკითხის გადაჭრას მსოფლიო მასშტაბით. მათი ლოზუნგია დაეწიონ და გაუსწრონ კაპიტალიზმის სამყაროს, მოუხედავად ყოველი სიძნელისა და დაბრკოლებისა, ვაშინგტონელ ბრძენთა პარიები იქნება ეს თუ ვაშინგტონელ შეშლილთა წუალბადის ბომბები.

კომუნიზმისათვის ლაშქრობის სიგნალი სიხარულის სიმფონიად გაისმა მთელი მსოფლიოს მშრომელთა ჯოხებში. მაგრამ მან გლოვის ზარივით დარეკა იმ ადამიანთა სასახლეებში, რომელნიც მრავალი წლის მანძილზე იტყუებდნენ თავს ილუზიით, რომ თითქოს დრო დამორჩილეს. ამ სიგნალმა გაფანტა ილუზიები, და ბატონი კაპიტალისტები უეცრად მიხვდნენ, რომ მათ დაიმორჩილეს არა დრო, არამედ მხოლოდ კუ, რომლითაც. რამდენიც უნდა ამტკიცონ წინააღმდეგი ზენონმა და მისმა თანამედროვე მიმდევრებმა. შორს მაინც ვერ წახვალ. „საბჭოთა კავშირი, — წერს გაზეთი „ნიუ-იორკ ტაიმსი“, — სადაც არის დაგვიწევა. იგი მხოლოდ ერთი ნახტომით არის ჩვენს უკან — სულ რაღაც ათეული წლით ჩამოგვრჩება თავისი საწარმოო ძალიერების განვითარებაში“. მასაჩუეტსის უნივერსიტეტის პროფესორი ვაზილი თავის მხრივ აცხადებს: „როცა ნალვიანი განწყობილება მაქვს, ვეუკრობ, რომ რუსები ხუთი წლის შემდეგ გაგვისწრებენ ყველა დარგში. მაგრამ როცა ოპტიმისტურად ვარ განწყობილი, მგონია, რომ ამისათვის მათ ათიოდე წელიწადი დასჭირდებათ“.

საგულისხმო აღიარებაა, რაც მართალია მართალია!

დიდი ხანია წავიდა ის დრო, როცა საბჭოთა ხელისუფლებას ბურჟუაზიული პროპაგანდა ბენგალიურ ცეცხლს ადარებდა. კომუნიზმის ჩირაღდნებმა, ეტყობა, საკმაოდ გაანათა და გაანათლა დასავლეთელ სკეპტიკოსთა თვალი. ახლა ჩვენს ვვიდწლედზე რომ ლაპარაკობენ, ისინი უფრო ფრთხილად ხმარობენ შედარებებს. აი, მაგალითად, რა შედარებას მიმართავს მსხვილი ბიზნესმენი და ამერიკის პრეზიდენტის ყოფილი მრჩეველი ერიკ ჯონსტონი. „რუსებმა ცაში გაუშვეს რაკეტა, — აცხადებს იგი, — ამან მსოფლიო განაცვიფრა. ახლა ისინი უშვებენ სხვა რაკეტებს — ეკონომიურ რაკეტებს, რომლებმაც შეიძლება კიდევ უფრო მეტად განაცვიფროს მსოფლიო“. ინგლისური გაზეთის „დეილი ჰერალდის“ მიმომხილველი გუდმენი წერს: „ახლა არავის არ შეუძლია ეჭვი, რომ რუსები როდი ტრაბახობენ, როცა ამბობენ, რომ 1970 წლისათვის გაუსწრებენ ამერიკის სამრეწველო წარმოებას. განსაცვიფრებელი განცხადებაა. მაგრამ ჩვენ აღარ შეგვიძლია უგულებელვყოთ, რომ მისი განხორციელება შესაძლებელია. ახლა ეკონომიური რაკეტა“, რომელიც რუსების რაკეტამ მოგვცა“.

ეს თითქოს უფრო ახლოა ჭეშმარიტებასთან. ჩვენი შვიდწლედი მართლაც შვიდსაფეხურიანი რაკეტაა, რომელიც უტყუარად გაიყვანს საბჭოთა კავშირს კომუნიზმის ორბიტაზე.

ორი სისტემის ისტორიულ შეჯიბრებაში გადამწყვეტ როლს ასრულებს წარმოების ზრდის ტემპები. ხოლო ტემპებში უპირატესობა სოციალისტური სისტემის მხარეზეა. ამაოდ ცდილობენ ბურჟუაზიული ეკონომისტები დაამტკიცონ, თითქოს გარკვეულ „ეტაპზე“ გარდუვალია საბჭოთა კავშირის სამრეწველო განვითარების ტემპების „ქრობა“. მაგრამ ეს მხოლოდ იმის ცდაა, რომ სოციალიზმზე მსჯელობისას ანალოგია გავლონ კაპიტალისტურ ეკონომიკასთან, რომელსაც არ ძალუძს თავი დაალწიოს საკუთარ წინააღმდეგობებს.

მაგრამ საბჭოთა აქილევსი სწორედ იმით განსხვავდება პოპეროსის გმირისაგან, რომ ყბადაღებული აქილევსის კუსი არა აქვს. მას არ ეშინია, რომ მისი წინსვლის ტემპები „ქრობის“ დაიუვებს. ფაქტები ცხადყოფენ, რომ ეს ტემპები სულ უფრო მეტად ჩაღდება — ილიჩის მინიატიურული ნათურებიდან ცისკრულ ატომურ ელექტროსადგურებამდე. მაშინ, როცა კაპიტალისტურ ეკონომიკაში დაქვეითებაა, განვითარებაში — დაცემა, ხოლო ხელოვნებაში — დაცემულობა, სოციალისტურ ეკონომიკასა და კულტურაში განუხრელი აღმავლობაა. სწორედ ამიტომ საბჭოთა აქილევსი არა მარტო დაეწევა ამერიკულ კუს, არამედ გარკვეულ „ახალკეზე“ გაუსწრებს მას, წინ გაისწევს და შორს მოიტოვებს უკან.

საბჭოთა კავშირის მსოფლიო-ისტორიულმა მიღწევებმა, რომლებმაც თავიანთი ჭეშმარიტად სიმბოლური განსახიერება ჰპოვეს დედამიწის მსოფლიოში პირველი ხელოვნური თანამგზავრებითა და პირველი კოსმოსური რაკეტით, ბაბოლოოდ გაუცრუეს იმედი „ცხოვრების ამერიკული წესის“ ტრუმაზორებს. შეჯსპირის მეფე ჯონის მსგავსად ისინი კითხულობენ: „რით დაათვრეს ჩვენი დაზვერვა? რით დაიძინეს იგი“.

მაგრამ საქმე, რა თქმა უნდა, ის კი არ არის, რომ ამერიკის დაზვერვას თანამგზავრები და რაკეტები გამოებარა, რომ ამერიკელი ბიბოლები თვითკმაყოფილებამ და საკუთარი უცოდველობის გრძნობამ მიაძინა. მიზეზები გაცილებით უფრო ღრმაა. ეს მიზეზებია სოციალისტური სისტემის უპირატესობა კაპიტალიზმის სისტემის წინაშე. მათი შეკიბრება არ შეიძლება განვიხილოთ დროისა და სივრცის გარეშე, როგორც ამას ზენონი სჩადიოდა თავის პარადოქსში.

და ეს ახლა თანდათან უფრო ესმით დასავლეთის უველაზე ალერ მოწინავენე პოლიტიკურ მოღვაწეებს. ამ მხრივ ფრიად დამახასიათებელია ამერიკის შეერთებული შტატების დემოკრატიული პარტიის ლიდერის ედლაი სტივენსონის სტატია, რომელიც ჟურნალ „ნიუ-იორკ ტაიმს მეგენზინში“ გამოქვეყნდა, იგი დამახასიათებელია უკვე სათაურით, რომელიც ასეთია: „აჩქარდ ჩვენ შეიძლება გავგიხწრონ“. სტივენსონი იძულებულია აღიაროს, რომ საბჭოთა კავშირი გაუსწრებს ამერიკის შეერთებულ შტატებს არა ისეთი რაღაც მითური მიზეზებით, როგორიც არის ძირგამომთხრელი საქმიანობა ოპერატული ივანჯაკობისა, რომელსაც „კომინფორმის ჭაშუშებს“ უწოდებენ და რომლებიც უდარდელ ამერიკელებს თითქოს მათს ტექნიკურ საიდუმლოებებს პპარავენ, არამედ კაპიტალიზმის წინაშე სოციალიზმის ორგანულ უპირატესობათა გამო. „ჩვენ მეტ ფულს ვხარჯავთ რეკლამაზე და არა განათლებაზე, — წერს სტივენსონი, — თმამაჭრზე და არა წიგნებზე, გართობაზე და არა ჭალაქების კეთილმოწყობაზე. მე ვფიქრობ, განაგრძობს იგი, — რომ უახლოესი ათი წელიწადი ნამდვილად დავვანახვებს, შეძლებს თუ არა ჩვენი ქვეყანა ან ასეთივე მიდრეკილების და მიზნების მქონე ყოველი სხვა ქვეყანა დიდხანს იარსებოს, ყოველ შემთხვევაში ამჟამად პროგნოზი არახელსაყრელია... ჩემი დასკვნა ის არის, რომ ჩვენს რუს მეტოქეებს გაცილებით მეტი სიმტკიცე აქვთ, ვიდრე ჩვენს უმრავლესობას დღემდე ეგონა, და რომ ამჯერად ჩვენ შეიძლება გვჯობონ, თუ არ გამოვიჩინეთ მზადყოფნა შევცვალოთ ჩვენი ჩვევები, ჩვენი პოლიტიკური ქცევა და ჩვენი თვითკმაყოფილი შეხედულება მსოფლიოზე“. მაგრამ, მოითმინეთ, ბატონო სტივენსონ, თუ თქვენ ყოველივე ეს შეცვალეთ, კაპიტალიზმი ხომ კაპიტალიზმი აღარ იქნება, ესე იგი თქვენ მაინც გაჯობებენ. სწორედ ეს იქნება სოციალიზმის გამარჯვება მშვიდობიან შეჯიბრებაში!

ამრიგად, შეჯიბრების გადამწყვეტი ეტაპი დადგა. მას სტარტი მისცა საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის XXI ყრილობამ. ისტორიამ თავისი წამმზომი აამუშავა. შორს აღარ არის ის დღე, როცა აღტაცებული და მადლიერი კაცობრიობა სანუკვარ ფინიშთან მიესალმება გამარჯვებულს — სოციალისტურ აქილევსს, რომელიც შორს მოიტოვებს უკან კაპიტალისტურ კუს.

სიღნაღური ხალიჩები

სიღნაღი. (საქ. კორ.). საქართველოს სარეწაო საბჭოს არტელმა „საქართველოს ხალიჩამ“ სიღნაღში გახსნა ხალიჩის საქსოვი საამქრო. აქ ორმოცამდე ქალი მუშაობს. მათ შორის 27 საშუალო სკოლის კურსდამთავრებულია.

ნელი ქეჩაშვილმა, ნუნუ ჩახნაშვილმა, ზაირა სპანდერაშვილმა და სხვებმა სწრაფად შეისწავლეს მრავალფერი ძვირფასი ხალიჩების ქსოვა. ამ საქმეში მათ დიდი დახმარება გაუწია საამქროს გამგემ თამარ ჩუთლაშვილმა, რომელიც ოც წელზე მეტია ქართული ხალიჩების ქსოვაზე მუშაობს.

საამქრომ უკვე მოქსოვა და დანიშნულებისამებრ გაგზავნა 44 ცალი ხალიჩა. სამაისო სოციალისტური შეჯიბრებით მქსოველებმა ვალდებულება იკისრეს პირველ მაისამდე კიდევ გამოუშვან 22 ხალიჩა, ამასთან გადაწყვიტეს, რომ სიღნაღური ხალიჩა ხარისხით საუკეთესო იყოს.

რამდენიმე სტრიქონით

ახალი აბანო

თერჯოლა. (საქ. კორ.). რაიონის ცენტრში საექსპლოატაციოდ გადაეცა ახალი ქვეთელმოწყობილი აბანო. მას აქვს ორი საერთო განყოფილება და ოთხი საბანაო ნომერი. იგი ერთდროულად 22 კაცს ემსახურება. მომდინარეობს აბანოს ეზოს ქვეთელმოწყობა-გამწვანება.

ავტოსატრანსპორტო კანტორა

საჩხერე. (საქ. კორ.). რაიონის მოსახლეობისა და საწარმო-დაწესებულებების უკეთესი მომსახურებისათვის აქ შეიქმნა ავტოსატრანსპორტო კანტორა, რომელსაც გადაეცა 17 სატვირთო ავტომანქანა. მალე კანტორა კიდევ მიიღებს სატვირთო მსუბუქ ავტომანქანებს, აგრეთვე ტაქსებს.

კულტურის სახლის თვითმოქმედი ანსამბლი

ჯავა. (საქ. კორ.). რაიონული კულტურის სახლის სცენაზეა ამაეე სახლის სიმღერისა და ცეკვის თვითმოქმედი ანსამბლი. ლამაზად ჩამღერებულან ოსურ ეროვნულ ტანსაცმელში გამოწყობილი ქალიშვილები და ჭაბუკები. ჯაველებს 100 კაცი გაუერთიანებიათ თვითმოქმედ ანსამბლში.

კონცერტს ხსნის დაწყებითი სკოლის მოსწავლეებისაგან შემდგარი მოცეკვეთა ჯგუფი. ისინი ხალისიანი მოძრაობით გამოხატავენ ხალხური ეპოსის ნარატების გმირულ სახეს. ამ ცეკვას სცვლის ცნობილი ოსური მასობრივი ცეკვა „სოსლანი“. გუნდი და ორკესტრი ასრულებენ ოსურ ხალხურ სიმღერას „ილიკო“. ცეკვას სიმღერა, ხოლო სიმღერას ცეკვა სცვლის და ასე სანტერესოდ. ანსამბლის ენერგეტიკული ურიკა კონცერტის დასრულებამდე ბოლომდე არ ცხრება.

ტრიბუნაზე მოჩანს თბილისის სტალინის სახელობის ორთქლმავალ-ვაგონშემკეთებელი ქარხნის მექანიკური საამქროს დაზგებს შორის ახალგაზრდა მუშები და მოსწავლეები ფუსფუსებენ. ეს — ნოდარ ნიკოლაძის კომუნისტური შრომის ბრიგადის წევრები ეხმარებიან ნორჩებს ხარატისა და მღარავის პროფესიების ათვისებაში.

ამას წინათ მოსკოვში მოეწყო სოფლის მეურნეობის სამეცნიერო გამოკვლევებისათვის საჭირო ხელსაწყოებისა და საშუალებების საერთაშორისო გამოფენა, რომელზეც ნაჩვენები იყო ექსპონატები საქართველოდანაც, მათ შორის აკადემიკოს გ. შხვაცაბაიას კონსტრუქციული ურიკა ენერგეტიკული ურიკა კინოჟურნალის მომდევნო სიუჟეტი ამ გამოფენის შესახებ მოგვითხრობს.

შემდეგ მაყურებელი ბედავს გაზაფხულის უყვავილებში ჩაფლულ თბილისს. კრწანისის მებოსტნეობის საბჭოთა მეურნეობის მუშაკებმა მინდვრად გამოიტანეს ახალი საცღილი მანქანა, რომელიც ბოსტნეულს სარველასაგან დამცველი ლენტით თესავს.

კინოოპერატორმა აფსკე აღბეჭდა აგრეთვე ცხოველთა ჯვრთნისა და საცილის ოსტატი იური ჯუროვი ოთხფეხა მეგობრებთან ერთად.

დასასრულ ნაჩვენებია ახალგაზრდული საეხტატადო ორკესტრი, რომელიც ახლახან შეექმნა ბ. კვერნაძისა და კ. პევზნერის ხელმძღვანელობით. ორკესტრი ემზადება ახალგაზრდობის მსოფლიო VII ფესტივალისათვის.

კინოჟურნალის რეჟისორია ვ. გახოკიძე, ოპერატორები — ნ. ნაგორნი, ო. დეკანოსიძე, ლ. არზუმანოვი, ზ. მაჩაიძე, ა. პოლოსოვი, ა. სემიონოვი.

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՀԱՆՁՆԱԺՈՂՈՎԻ ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐԸ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՀԱՆՁՆԱԺՈՂՈՎԻ ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐԸ ՍԿՍՎԵԼ ԵՆ

Երեկ՝ 16 նոյեմբերին, Հայկական խորհրդային հանձնաժողովի աշխատանքները սկսվել են Ֆրանսիայի Ազգային ժողովի շենքում։

Հայկական խորհրդային հանձնաժողովի նախագահ Ֆրանսիայի Ազգային ժողովի պատգամավոր Ժան Կասսոն ողջունեց հանձնաժողովի անդամներին։

Ապա հանձնաժողովի նախագահ ընտրվեց Ֆրանսիայի Ազգային ժողովի պատգամավոր Ժան Կասսոն, իսկ հանձնաժողովի քարտուղար՝ Ֆրանսիայի Ազգային ժողովի պատգամավոր Ռոբեր Ֆոսսորիե։

Հանձնաժողովը որոշեց հետևել Հայկական խորհրդային հանձնաժողովի նիստերի կարգին։

Հանձնաժողովի հաջորդ նիստը կայացվելու է 1960 թվականի հունվարի 15-ին։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՀԱՆՁՆԱԺՈՂՈՎԻ ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐԸ ՍԿՍՎԵԼ ԵՆ

Երեկ՝ 16 նոյեմբերին, Հայկական խորհրդային հանձնաժողովի նիստերը